

Erhverv
J.nr. MST-1240-00162
Ref.
Den

1. Afgrænsning af ammoniakfølsom kategori III-natur

Afgrænsningen af den ammoniakfølsomme natur, der i bemærkningerne til forslaget omtales som "kategori III natur", skal ske på følgende måde:

Kommunen skal konkret vurdere, om et område er beskyttet som kategori III-naturtype ud fra de nedenstående retningslinjer, og kan i den forbindelse inden for lovforslagets rammer fastsætte krav, der beskytter naturtypen tilstrækkeligt.

Som kategori III natur forstås heder, moser og overdrev, som er beskyttet efter naturbeskyttelseslovens § 3, men som ikke er omfattet af lovforslagets § 7, stk. 1, nr. 1 og 2, som kategori I eller II natur. Kategori III natur omfatter yderligere ammoniakfølsomme skove, der er beliggende uden for internationale naturbeskyttelsesområder.

I den forbindelse defineres "skov", som arealer der er mere end 20 meter brede, større end ½ hektar og bevokset med træer, der danner eller inden for et rimeligt tidsrum vil danne en sluttet skov af højtstammede træder. Denne definition er i overensstemmelse med definitionen af en skov efter skovloven.

En skov skal imidlertid også være ammoniakfølsom for at beskyttes som kategori III-natur. Et skovområdes ammoniakfølsomhed afhænger primært af jordtype, skovhistorie og artsindhold, og ikke af om det er nåle- eller løvskov.

En skov skal betegnes som ammoniakfølsom når:

- der har været skov på arealet i lang tid (i størrelsesorden mere end ca. 200 år), så der er tale om gammel "skovjordbund", eller
- skoven er groet frem af sig selv på et naturareal, fx tidligere hede, mose eller overdrev så jordbunden ikke har været dyrket mark inden for en periode svarende til perioden for gammel "skovjordbund" (dvs. i størrelsesorden mere end ca. 200 år), eller
- der i skoven er forekomst af naturskovsindikerende arter eller gammelskovsarter, som er medtaget på listen over arter, der er brugt ved prioritering af naturmæssigt særligt værdifulde skove omfattet af skovlovens § 25.

Når et område er afgrænset efter ovenstående kriterier som et ammoniakfølsomt område (heder, moser og overdrev og ammoniakfølsom skov), skal kommunen endvidere inddrage alle følgende 4 kriterier i vurderingen af, om der skal stilles krav til den maksimale merdeposition:

- 1) det aktuelle naturområdes status i kommuneplanen, herunder særligt om det aktuelle ammoniakfølsomme naturområde er omfattet af kommuneplanens udpegning af særlige værdifulde naturområder, rekreative områder og/eller værdifulde kulturmiljø samt kommuneplanens retningslinjer for varetagelsen af naturbeskyttelsesinteresserne, de rekreative interesser og de kulturhistoriske interesser,

- 2) om det aktuelle område er omfattet af fredning, handleplan for naturpleje eller anden planlagt naturindsats,
- 3) det aktuelle naturområdes naturkvalitet og
- 4) kvælstofbidrag til området fra andre kilder (fx markbidrag), herunder for så vidt angår skove om de gødskes.

Kriterierne inddrages med henblik på, at kommunalbestyrelsen alene skal stille krav til en maksimal kvælstof-merdeposition, hvis området er omfattet af en af de ovennævnte udpegninger i kommuneplanen, er omfattet af fredning, handleplan for naturpleje eller anden planlagt naturindsats og/eller har en høj naturkvalitet, samt at ammoniakbidraget fra husdyrbruget ikke er helt uvæsentligt i forhold til den påvirkning af næringsstoffer, områderne modtager fra andre kilder.

2. Ændring af udnyttelsesfristen, jf. lovens § 33, stk. 1

L 12, bilag 7, modtaget af udvalget den 15. november 2010, vedrører ændring af udnyttelsesfristen i lovens § 33, stk. 1. Nærværende betænkning bidrag har alene til hensigt at redegøre for reglens anvendelse for tilladelser og godkendelser meddelt før lovens ikrafttræden og på denne måde supplere det allerede fremsendte ændringsforslag.

Med ændringsforslaget bliver der tilføjet en sætning som 4. pkt.: *"Tilladelsen eller godkendelsen anses for udnyttet ved iværksættelse af bygge- og anlægsarbejder."* Tilføjelsen er en generel tilføjelse til bestemmelsen, der er umiddelbart gældende, og som bevirker, at hvis der er meddelt en tilladelse eller godkendelse, så anses tilladelsen eller godkendelsen for udnyttet ved iværksættelse af bygge- og anlægsarbejder.

Betydningen af tilføjelsen er, at reglen ikke kun omfatter tilladelser og godkendelser meddelt efter lovens ikrafttræden, men også for tilladelser og godkendelser meddelt før lovens ikrafttræden. Forudsætningen er i alle tilfælde, at den fastsatte udnyttelsesfrist på fx 2 år ikke er overskredet.

3. Revurderinger og fastsættelse af frist for totaldepositionskrav

I forbindelse med udmøntning af loven vil der blive iværksat et vejledningsarbejde, som bl.a. vil indeholde retningslinjer for, hvorledes fristen for opfyldelse af totaldepositionskravet skal fastsættes ved revurderinger. Det vil i den forbindelse blive overvejet, om den typiske levetid på 15 til 20 år for et staldanlæg i visse situationer bør forlænges op til 25-30 år efter staldanlæggene er etableret, for at tage hensyn til allerede foretagne investeringer på tidspunktet for lovens ikrafttrædelse.

4. Anmeldelsesordning til gennemførelse af dyrevelfærdsmæssige forbedringer

Som følge af udskydelse af ikrafttræden for L 12 og som følge af, at Justitsministeriet ikke kan udskyde fristen for opfyldelse af en række dyrevelfærdsmæssige krav til indhusning af avlstæver og til burstørrelser, vil den foreslåede anmeldelsesordning for ændringer som følge af dyrevelfærdsmæssige krav også skulle finde anvendelse for etablering, ændring eller udvidelse pelsdyrbrug, som følger af krav efter bekendtgørelse om beskyttelse af pelsdyr, § 23, § 24, stk. 3, og § 26, selvom der er tale om krav, der skulle indfries før anmeldelsesordningens ikrafttræden.